

Bu çalışma, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, cilt XXII, Temmuz 2018, sayı 3, sh. 57 vd.nda yayımlanmıştır.

CİNSEL SUÇLAR BAĞLAMINDA, KUR'AN HÜKÜMLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

İzzet ÖZGENÇ

ÖZ

Kur'an'da muaheze edilen cinsel tasarrufların ortak özelliği, bu fiillerin, farklı veya aynı cinsten kişiler arasında, açık veya gizli, karşılıklı rızaya dayalı olarak gerçekleştirilmesidir.

Buna karşılık, Kur'an'da, cinsel saldırı ("ırza tecavüz"), cinsel istismar, cinsel taciz gibi bir kişinin cinsel dokunulmazlığına yönelik haksızlıklar bağlamında somut bir hüküm bulunmamaktadır.

Tarihsel süreçte ise, Müslüman toplumlarda örneğin zor kullanılarak kişilerin cinsel dokunulmazlığına saldırıda bulunulması halinde uygulanan yaptırımların, çağdaş komşu toplumlar olan Roma, İran, Hint ve Çin toplumlarında uygulanan yaptırımlarla benzerlikler arz ettiği gözlemlenmiştir. Hatta, tarihi kaynaklara bakıldığında, Arap ve Türk toplumlarında söz konusu fiillerle ilgili olarak uygulanan yaptırımların Müslüman olmadan önceki uygulamalarla da benzeştiği görülmektedir.

Günümüzde, bütün bu alanlarda, "kadı içtihadı" yöntemiyle uygulama geliştirmek yerine, Kur'an'daki cinsel özgürlük alanının sınırına ilişkin hükümlerin yanı sıra, ceza yaptırımının amacına ilişkin günümüz ceza hukuku anlayışlarını da dikkate alarak, kanuni düzenlemeler yapılmasında ve bu düzenlemeler çerçevesinde uygulama geliştirmekte zorunluluk bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cinsel dokunulmazlık, Cinsel tasarruf, Cinsel saldırı, Cinsel istismar, Cinsel taciz, Fuhuş, Zina, Ensest ilişki, Eşcinsel ilişki.

A CONSIDERATION ON THE PROVISIONS OF QURAN WITHIN THE CONTEXT OF SEXUAL OFFENCES

SUMMARY

The common denominator of sexual behaviors condemned in the Quran is that all these acts, be it open or secret, in between same or different sexes, are based on mutual consent.

Nevertheless, the Quran does not include specific provisions regarding wrongdoings against sexual immunity such as sexual assault (rape), sexual abuse and sexual harassment.

From a historical perspective, sanctions imposed on forceful violations of persons' sexual immunities resemble those adopted by then contemporary neighboring societies of Rome, Persia, India and China. As a matter of fact, historical sources suggest that sanctions imposed

on such violations in Turkish and Arabic societies resemble the sanctions imposed before these societies adopted Islam.

Today, instead of developing new practices through “Kadi justice” method; legal rules should be developed by taking into due consideration the contemporary criminal law theories regarding the purpose of criminal sanctions, in addition to the provisions of the Quran regarding the limitations of sexual freedom.

Keywords: Sexual immunity, sexual behavior, sexual assault, sexual abuse, sexual harassment, prostitution, adultery, incest relations, same sex relations.

DIE GEDANKEN ÜBER DIE MASSREGELN DES KORANS IN BEZUG AUF DIE SEXUALDELIKTE

ZUSAMMENFASSUNG

Das gemeinsame Merkmal des im Koran missbilligten Sexualverhaltens ist, dass all diese Taten, ob offen oder geheim, zwischen gleichen oder unterschiedlichen Geschlechtern, auf gegenseitiger Zustimmung beruhen.

Dennoch enthält der Koran keine spezifischen Bestimmungen bezüglich Fehlverhaltens gegen sexuelle Immunität wie sexuelle Übergriffe (Vergewaltigung), sexuellen Missbrauch und sexuelle Belästigung.

Aus historischer Sicht ähneln die Sanktionen, die gegen gewaltsame Verletzungen der sexuellen Immunität von Personen verhängt wurden, denen der damaligen Nachbargesellschaften Roms, Persiens, Indiens und Chinas. Die historischen Quellen legen selbst nahe, dass Sanktionen, die gegen solche Verstöße in türkischen und arabischen Gesellschaften verhängt wurden, den Sanktionen ähneln, die vor der Annahme des Islam durch diese Gesellschaften verhängt wurden.

All in diesen Bereichen sollten heutzutage statt neuen Praktiken durch die Kadi-Justiz-Methode zu entwickeln, gesetzliche Regeln ausgebaut werden, indem die gegenwärtigen strafrechtlichen Theorien zum Zweck strafrechtlicher Sanktionen sowie die Bestimmungen des Korans hinsichtlich der Einschränkungen der sexuellen Freiheit gebührend berücksichtigt werden.

Schlüsselwörter: Sexuelle Immunität, sexuelles Verhalten, sexueller Missbrauch, sexueller Missbrauch, sexuelle Belästigung, Prostitution, Ehebruch, Inzestbeziehungen, gleichgeschlechtliche Beziehungen.

I. Giriş

Hukuk düşüncesinde tarihi süreç içinde ve özellikle izlenen metodoloji itibarıyla farklılıkların ortaya çıkması karşısında, geleneksel fıkıh kaynaklarındaki hukukla ilgili açıklamaların günümüz insanı tarafından anlaşılmasında sorunlar ortaya çıktığı tartışmasıdır. Geleneksel fıkıh kitaplarında yer verilen açıklamaların, “İslam Hukuku” olarak tavsif edilerek İslam’a izafe edilmesi, hukuk camiasında İslam Dini hakkında birtakım önyargılar oluşmasına sebebiyet vermiştir.

Belirtmek gerekir ki, muayyen bir din ile, tarihsel süreç içinde belirli bir evrede bu dinin algılanışı, anlaşılışı aynı şey değildir. Din, kaynakları ve kuralları itibarıyla değişmezken; belli bir dinin anlaşılışı ve yorumlanması, bu dine muhatap olan, bu dine ilgi duyan kişinin bilgi birikimine, ilmi müktesebatına göre, zorunlu olarak, farklılık arz eder.

Bu çalışma, İslam Dinine ilişkin kaynaklarda yer alan hükümlerin cinsel suçlarla ilgili olarak yasama ve yargılama alanında izlenmesi gereken yöntem bakımından ne ölçüde yol göstericilik özelliğine sahip bulunduğu hususunda bir izah denemesidir.

II. Cinsel İlişkinin Meşruiyet Temeli Olarak Nikah

Cinsel arzuların tatmini, doğal bir ihtiyaçtır. Cinsel arzuları köreltmek değil, kontrol etmek, meşru yolla, meşruiyet zemininde tatmin etmek, bir erdemlilik ölçütüdür¹. Nikahın en önemli fonksiyonlarından biri, kişinin cinsel arzularının meşruiyet zemininde tatmininin sağlanmasıdır².

Kişiler, eş olarak belirlediği karşı cinsten biri ile ilişkiye girmek suretiyle cinsel arzularını tatmin edebilirler.

Eş ilişkisinin tesis edilebilmesi için;

- a) adayların karşı cinsten olması³,
- b) adayların her birinin, evlenmenin hukuki anlam ve sonuçlarını kavrayabilecek fiziki ve ruhi olgunluğa erişmiş olması⁴,
- c) adaylar bakımından evlenme engelinin olmaması⁵,
- d) belirli ispat kurallarına uygun olarak izhar edilmiş karşılıklı rızaya (nikâh akdine) dayanması⁶,
- e) bu beraberliğin belirli bir süreye bağlanmaması, süre bakımından gayrimuayyen olması, gerekmektedir.

¹ Meâric (70), Ayet 29 - 31.

² Bu itibarla, meşruiyet zemini oluşturulmadan cinsel arzuların tatminine yönelik girişimlerden sakınmak, bir erdemlilik ölçütü olarak kabul edilmiştir: Nûr (24), Ayet 30, 31.

³ Bkz. Nisâ' (4), Ayet 15, 16.

⁴ Kur'an'da, kişinin fiziki ve ruhi olgunluk itibarıyla evlenecek yaş olarak “**nikâh yaşı**” ibaresine yer verilmektedir (Nisâ' [4], Ayet 6). Bayraklı bu yaşın, “ergenlik çağı” olarak anlaşılması gerektiği fikrindedir (Kur'an Tefsiri, V, sh. 138).

Reşit olabilmek için, salt buluğa ermek yeterli görülmemektedir. Kişinin, buluğa erdikten sonra, yükümlülüklerinin idrakinde olup olmadığının da ayrıca araştırılması gerekmektedir: Nisâ' [4], Ayet 6. Kur'an'da, doğru düşünme yeteneği anlamında “reşid” ve “rüşd” kelimeleri kullanılmaktadır: Hûd (11), Ayet 78; Enbiya' (21), Ayet 51.

⁵ Nisâ' (4), Ayet 22, 23, 24.

⁶ Cinsel ilişkiyi meşrulaştıran, nikahtır: Kur'an, Mâide (5), Ayet 5. Cinsel ilişkinin meşruiyet şartlarından biri, nikahtır: Nisâ' (4), Ayet 24.

Cinsel ilişkinin meşruiyeti, bu sayılan koşulların birlikte gerçekleştiği bir **eş ilişkisinin** varlığını gerekli kılmaktadır.

Bu koşullardan herhangi birinin yokluğuna rağmen, bir başkasıyla cinsel ilişkiye girilmesi, bir başkasının vücudu üzerinde cinsel arzuları tatmin amacına yönelik tasarrufta bulunulması, bir **haksızlık** oluşturmaktadır. Belirtmek gerekir ki, kişi kendisine karşı da haksızlık ika edebilir⁷.

III. Zinâ

Kur'an'da, kendileri bakımından evlenmeye engel bir hal bulunmasa bile, karşı cinsten iki kişinin aralarında geçerli bir nikâh ilişkisi kurulmadan karşılıklı **rızaya** dayalı olarak birbirleriyle cinsel ilişkiye girmeleri, zinâ olarak telakki edilmektedir⁸. Karşılıklı rızaya dayalı olsa bile, nikah olmaksızın gerçekleştirilen cinsel birliktelik, gayri meşru addedilmektedir^{9, 10}.

Kişiler, zinâ yapmaktan menedilmiştir¹¹.

Zinânın varlığından söz edebilmek için, nikâh akdine dayalı olmaksızın birbirleriyle cinsel ilişkiye giren kişilerden birinin evli olması şart değildir. Evli olmayan kişiler arasında karşılıklı rızaya dayalı ve fakat nikâh akdi kurulmaksızın gerçekleştirilen cinsel ilişki de zinâ olarak telakki edilmektedir.

Ancak, belirtmek gerekir ki, her zinâ fiili, faillerine hukuken yaptırım uygulanmasını gerektirmez ise de, faillerinin evlenmeleri bakımından bir takım kısıtlamaların sebebinin oluşturur.

Evli olmayan kişilerin karşılıklı rızaya dayalı olarak birbirleriyle cinsel ilişkiye girmeleri halinde, bu kişilerin öncelikle birbirleriyle evlenmesi temin edilmelidir. Aksi takdirde, bu kişilerin ancak üçüncü bir kişiyle zinâ etmiş karşı cinsten birisiyle evlenmelerine izin verilebilir¹².

Kur'an'da, gayrimeşru cinsel ilişkide bulunanların, **muaheze** edilmesi emredilmektedir¹³.

⁷ Nisâ' (4), Ayet 97.

⁸ Kur'an'da, zinâyâ "yaklaşmamak", kişilere bir yükümlülük olarak yüklenmektedir: İsrâ (17), Ayet 32. Dikkat edilmelidir ki, emredilen zinâyâ yaklaşmamaktır. Yani kişiler, karşı cinsten bir başkasıyla cinsel ilişkiye girmesini kolaylaştıracak tutum ve davranışlardan kaçınmakla yükümlü kılınmıştır.

⁹ Mâide (5), Ayet 5.

¹⁰ Zinâ ile "ırza tecavüz" (cinsel saldırı) birbirine karıştırılmamalıdır. Zina fiilinde **karşılıklı rıza** bulunmaktadır. Bu nedenle, zinada karşılıklı olarak cinsel arzularını tatmin eden kişilerin her ikisi de faildir (karşılaşma suçu, Konvergenzdelikt). Bura karşılık, "ırza tecavüz"de ise, tecavüze uğrayanın rızası bulunmamaktadır. Bu nedenle, zinadan farklı olarak, "ırza tecavüz"de kişilerden biri fail, diğeri ise mağdurdur.

¹¹ Erdemlilik ölçütlerinden birisi, zinâ etmemektir: Furkân (25), Ayet 68.

"Fevahişin açığına da gizlisine de yanaşmayın.": En'âm (6), Ayet 151.

"Fâhiş ve çok kötü bir yol olan zinâyâ yaklaşmayın.": İsrâ (17), Ayet 32.

Mu'min kadınlar kastedilerek, "zinâ etmesinler.": Mumtehine (60), Ayet 12.

¹² Nûr (24), Ayet 3.

¹³ Nisâ' (4), Ayet 16; Nûr (24), Ayet 2.

Ancak belirtmek gerekir ki, zina eden kişilere kamu hukuku yaptırımını (ceza) uygulanabilmesi için, zina fiiline en az dört kişinin tanıklık yapması gerekir¹⁴. Buna göre, zinâ fiili, esas itibarıyla bir haksızlık oluşturmakla birlikte, bu fiilden dolayı kişinin cezalandırılabilmesi için, ilişkinin **alenen** gerçekleşmesi gerekmektedir. En az dört kişinin zinâ fiilinin işlendiğini gördükleri hususunda tanıklık etmesi halinde, bu fiili işleyen kişilerin Devlet tarafından cezalandırılabilmesi mümkün olabilecektir. Burada potansiyel aleniyet değil, **reel aleniyet** esas alınmıştır. Bu itibarla, zinâ fiili bakımından **aleniyet**, bir **objektif cezalandırılabilme şartı**¹⁵ oluşturmaktadır.

Buna karşılık, üç veya daha az sayıda kişinin tanık olduğu zina fiilinin, ceza hukuku yaptırımını uygulanması bağlamında örtülmesi gerekmektedir¹⁶.

Zina fiilinden dolayı yaptırım uygulanabilmesi için, asgari dört kişinin tanıklığının yanı sıra, bu tanıklıkların maddi gerçeklikle uyumlu olması gerekir. Bu itibarla, dört kişinin tanıklığına

¹⁴ Nisâ' (4), Ayet 15; Nûr (24), Ayet 4, 13.

¹⁵ Ayrıntılı bilgi için bkz. ÖZGENÇ, İzzet: *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ceza Hukukuna Giriş, Suç Teorisi, Yaptırım Teorisi, Milletlerarası Ceza Hukuku*, 15. bası, Ankara, Ağustos 2019, sh. 692 vd.

¹⁶ Nûr (24), Ayet 4. Aksi takdirde, yani üç veya daha az sayıda kişinin bir zina fiiline tanıklık etme yönünde girişimde bulunması, bu kişiler bakımından yalan tanıklık olarak değerlendirilecek ve haklarında **iftira** ("kazf") suçundan dolayı yaptırım uygulanmasını gerektirecektir. Zira, zinâ isnadı, dört kişi tarafından teyit edilmedikçe, isnadın gerçekliği araştırılmaksızın, isnatta bulunan kişi **yalancılıkla** tavsif edilmiştir: Nûr (24), Ayet 4, 13.

Bir başkasının tanık olup olmadığına veya kaç kişinin tanıklık yaptığına bakılmaksızın, hukuken geçerli nikah akdine dayanmayan cinsel birleşmeler, gayrimeşru addedilmektedir. Gayrimeşruluk, ahlaka ve aynı zamanda hukuka da aykırılığı ifade etmektedir. Bu gayrimeşru ilişkiyi, başkalarının tanıklığı olmadan, kişilerin kendileri ikrar etmiş olabilir. Bu durumda, söz konusu ilişkiye özel hukuk bakımından hukuki sonuçlar bağlamak gerekir.

Ancak, burada, üç veya daha az kişinin bizzat gördüğü ilişkiyi tanıklık yaparak gündeme getirmesi hususunda bir yasak bulunmaktadır. Bu yasağın ihlali, başlı başına bir haksızlık oluşturmaktadır. Üç veya daha az kişinin tanıklığına haksızlık içeriğini kazandıran, ilişkiye giren kişilerin ilişkisinin gayrimeşruluğu değil, bu gayrimeşru ilişkinin örtülmesi yönündeki yükümlülüğün ihlalidir.

Bunun tek istisnası, eşlerden birinin diğer eş hakkında zina iddiasında bulunması durumudur. Eşlerden biri diğeri hakkında zina iddiasında bulunduğu takdirde, bu fiilin işlendiğine dair dört kişi tanıklık yapmamış ise; bu iddia, belirli bir usul çerçevesinde sadece bir **boşanma sebebi** oluşturur: Nûr (24), Ayet 6-9.

Buna göre, eşlerden biri diğerinin bir başkasıyla zina ettiği iddiasında bulunduğu takdirde, bu iddiasını hakim önünde beş defa tekrar etmesi gerekmektedir. İlk dört defasında, bu iddiasının doğruluğuna Allah'ı tanık göstermesi gerekmektedir. Beşinci defasında ise, şayet gerçeği söylemiyorsa Allah'ın lanetini davet ederek kendisine beddua etmesi gerekmektedir: Nûr (24), Ayet 6-7.

Buna karşılık, bu iddiaya rağmen diğer eş zina etmediği yönünde savunmada bulunursa, yani bu iddiayı reddederse, bu savunmasını hakim önünde beş defa tekrar etmesi gerekmektedir. İlk dört defasında, bu savunmasının doğruluğuna, yani zina etmediğine Allah'ı tanık göstermesi gerekmektedir. Beşinci defasında ise, şayet gerçeği söylemiyorsa Allah'ın gazabını davet ederek kendisine beddua etmesi gerekmektedir: Nûr (24), Ayet 8-9.

Bu **karşılıklı lânetleşme** üzerine, nikah akdi feshedilerek evlilik birliğine son verilir.

Ancak bu durumda, ne zina ettiği iddia edilen eşe, ne de bu eşin zina ettiği ileri sürülen üçüncü kişiye, ceza hukuku alanında bir yaptırım uygulanmaktadır.

Buna karşılık, zina isnadına maruz kalan eş, zina yapmadığını genital muayene veya moleküler genetik inceleme gibi bilimsel delillerle ispat ederek, bu isnadı reddedebilmelidir. Zina isnadına maruz kalan eşin bu delillerle zina yapmadığını ispat etmesi halinde, zina isnadında bulunan eş, iftira ("kazf") suçundan dolayı sorumlu tutulmalıdır.

rağmen, bu tanıklıklar arasında çelişki bulunması veya bu tanıklıkların sair maddi gerçekliklerle uyumlu olmaması halinde, zina fiilinden dolayı yaptırım uygulanamaz.

Bir kişinin zina edip etmediğinin tespiti için, yani **iddianın ispatı bakımından örneğin genital muayeneye veya vücuttan örnek alınarak moleküler genetik incelemeye (DNA testine) tabi tutulmasının yolu kapalıdır**. Bu amaçla zina ettiği ileri sürülen kişiler üzerinde genital muayene yapılamaz, bu kişilerin vücudundan örnek alınarak moleküler genetik incelemeye tabi tutulamaz. Buna karşılık, zina ettiği yönünde asgari dört kişinin tanıklığına rağmen, zina ile itham edilen kişinin **rıza göstermesi üzerine** genital muayene veya moleküler genetik inceleme (DNA testi) ile zina etmediği ispatlanabilmelidir.

Önemle vurgulamak gerekir ki Kur'an'da, evli de olsa, **bir kişinin bir başkasıyla zina ettiği iddiasında bulunulması ve kişinin de bu iddiayı reddetmesi halinde, bu iddianın doğruluğunun ispatı zımında yukarıda izah edilen tanıklık dışında, genital muayene veya moleküler genetik inceleme (DNA testi) gibi, başka hiçbir delil elde etme yöntemine başvurulmasına izin verilmemektedir**¹⁷.

Zina fiiline özel hukuk alanında bağlanan en önemli sonuç, zina eden kişilerin ancak birbirleriyle evlenmesinin sağlanması ya da zina eden başka biriyle evlenmesine izin verilmesidir¹⁸. Keza zina ikrarı, evlilik birliğinde diğer eş bakımından **haklı bir boşanma sebebi** oluşturmaktadır.

Zina ikrarı, dört kişinin tanıklığı olmadığı takdirde, sadece özel hukuk bakımından hukuki sonuç doğurur ve özel hukuk hükümlerine göre yaptırım uygulanmasını gerektirir.

Kişi bir başkasıyla zina yaptığını ileri sürmesine rağmen, kendisiyle zina yaptığını beyan ettiği kişi, bunu inkar edebilir. Ancak bu iddia ve inkar karşısında, **rıza şartı aranmaksızın**, her iki kişinin de genital muayeneye veya vücutlarından örnek alınarak moleküler genetik incelemeye (DNA testine) tabi tutulması gerekir.

Zina ikrarının bu suretle teyit edilmesi halinde, bu zinaya da ancak özel hukuk bakımından sonuçlar bağlanabilir.

IV. Etkin Pişmanlık

Zinâ edenlerin etkin pişmanlık göstermeleri durumunda, haklarında ceza hukuku yaptırım uygulanmasından sarfinazar edilecektir¹⁹. Zinâ edenlerin etkin pişmanlık göstermeleri,

¹⁷ Geleneksel fıkıh kaynaklarında evlilik birliğinde meydana gelmiş olan çocuğun nesebinin reddi suretiyle de *kazf/iftira* suçunun işlenebileceği kabul edilmektedir. Ancak böyle bir iddia karşısında hangi ispat vasıtalarına başvurulabileceği konusu ile ilgili herhangi bir açıklamada bulunulmamaktadır. Örneğin çocuk üzerinde DNA testi yaptırılabilir mi? Hamile olan eş veya cenin üzerinde DNA testi yaptırılabilir mi? Bu konular, malum kaynakların müellifleri bakımından meçhul konulardır. Belki bu konuda çok iddialı bir şekilde, evlilik birliğinde meydana gelen çocuğun nesebi artık tartışma konusu yapılamaz. Çocuğun babası, alelîtlak kocadır denebilir.

¹⁸ Nûr (24), Ayet 3, 26.

¹⁹ Nisâ' (4), Ayet 16.

aralarında nikah akdinin icra edilmesiyle, gayrimeşru olarak başlayan ilişkinin meşru zemine çekilmesi suretiyle mümkün olur²⁰.

V. Eşcinsel İlişkiler

Yukarıda da açıkladığımız gibi, kişinin cinsel arzularını, diğer koşulların yanı sıra, ancak karşı cinsten bir kişiyle ilişkiye girmek suretiyle tatminine meşruiyet kazandırılmaktadır. Keza, karşı cinsler arasındaki bu cinsel ilişkinin ancak doğal yolla kurulması halinde, meşruiyetinden söz edilebilir²¹. Bu itibarla, aynı cinsten bir kişi ile **rızaya dayalı da olsa** ilişkiye girmek suretiyle cinsel arzuların tatmini, “**fâhiş**” bir davranış olarak telakki edilmektedir²². Kamu sağlığı bakımından bir tehlikeye de sebebiyet verebilen bu eşcinsel ilişkinin erkek veya kadınlar arasında olması, ahlâk dışılık, tasvip edilmezlik ve muaheze edilebilirlik bakımından bir farklılık oluşturmaz.

Bu tür fiilleri işleyen kişilerle ilgili olarak, toplumdan tecrit edilme ve terapi uygulaması gibi, önleyici tedbirlerin alınması gerekmektedir²³.

Dikkat edilmelidir ki, eşcinsel ilişkinin kadınlar arasında olması halinde, bu kadınlarla ilgili olarak önleyici tedbir uygulaması yapılabilmesi için, fiilin aleni olarak gerçekleşmiş olması, yani en az dört kişinin tanıklığı gerekli kılınmıştır²⁴. Buna karşılık, erkekler arasındaki eşcinsel ilişki bakımından önleyici tedbirlere başvurabilmek için, bu ilişkinin aleni olması gerekmemektedir²⁵.

VI. Değerlendirme ve Sonuç

Kur’an’da muaheze edilen ve yasaklanan cinsel tasarrufların ortak özelliği, açık veya gizli, karşılıklı **rızaya** dayalı olarak gerçekleştirilmesidir.

Kur’an’da “**fâhişe**” ibaresi, genel olarak bütün çirkin, tasvip edilmeyen ve muaheze edilmeyi, kınanmayı gerekli kılan **davranışlar** karşılığında kullanılmaktadır²⁶. Buna karşılık, somut bir fiil olarak erkekler arasındaki eşcinsellik, “fahişe” kavramı ile ifade edilmektedir²⁷.

²⁰ Nûr (24), Ayet 3.

²¹ Aralarında evlilik bağı bulunan karşı cinsler arasında da olsa, cinsel ilişkinin doğal olmayan yolla kurulması, ahlaken tasvip edilmez. Zira, rızaya dayalı olmayan bu yöndeki bir fiil, kadın eş bakımından haklı bir boşanma sebebi oluşturur.

²² Nur (24), Ayet 6-9. Başka bir Surede, homoseksüellikle yani eşcinsellikle bağlantılı olarak “**cürüm**” kavramı kullanılmaktadır: Hicr (15), Ayet 58-60.

²³ Nisâ’ (4), Ayet 15, 16.

²⁴ Nisâ’ (4), Ayet 15.

²⁵ Nisâ’ (4), Ayet 16.

²⁶ A’râf (7), Ayet 28; Şûrâ (42), Ayet 37; Necm (53), Ayet 32. Kişiler, açık veya gizli olarak kötülöklere “yaklaşmamak”la yükümlü kılınmıştır (En’âm [6], Ayet 151). Kişiler, açık veya gizli olarak kötülük yapmaktan yasaklanmıştır (A’râf [7], 33; ayrıca bkz. Nahl [16], Ayet 90).

²⁷ A’râf (7), Ayet 80.

İslam kaynaklarında, günümüz ceza hukuku anlayışında, bir kişinin (yaygın olarak, kadının) ekonomik bir çıkar elde etmek amacıyla kendi vücudu üzerinde başkalarının (erkeklerin) cinsel arzularını tatmin amacına yönelik tasarrufta bulunmasına katlanması olarak tanımlanan fuhuş fiilini işlemeye teşvik ve aracılık gibi fiillere özgü somut bir hüküm bulunmamaktadır.

Keza, Kur'an'da, cinsel saldırı ("ırza tecavüz"), cinsel istismar, cinsel taciz gibi bir kişinin cinsel dokunulmazlığına yönelik haksızlıklar bağlamında somut bir hüküm bulunmamaktadır. Zinadan ve eşcinsellikten farklı olarak, bütün bu fiillerin ortak özelliği, hukuken değer atfedilen rıza olmaksızın gerçekleştirilmesidir.

Hatta Kur'an'da, "**fücûr**" ibaresi, genel olarak bütün çirkin, tasvip edilmeyen ve muaheze edilmeyi, kınanmayı gerekli kılan **davranışlar** karşılığında kullanılmakla birlikte²⁸; aralarında evlenme engeli bulunan kişiler arasındaki karşılıklı rızaya dayalı cinsel ilişki (ensest ilişki) haline özgü yaptırım bağlamında da somut bir hüküm bulunmamaktadır.

Aynı şekilde Kur'an'da somut olarak teşhircilik ve müstehcenliğe özgü yaptırım bağlamında hüküm bulunmamaktadır.

Bütün bu alanlarda, Kur'an'da yer alan genel mahiyetteki açık veya gizli olarak kötülöklere "yaklaşmama" yükümlülüğü²⁹ ve açık veya gizli olarak kötülük yapma yasağı³⁰ göz önünde bulundurularak, kanuni düzenlemeler yapılması gerekmektedir.

Kur'an'da kişinin özel hayat alanı ile de ilgisi dolayısıyla özellikle zinâ fiili ve eşcinsel ilişkilere ilişkin olarak vaz'edilen hükümler, cinsel suçlar ve sair ahlaka aykırı fiiller bağlamında nasıl bir yol izleneceğinin, bu alanlarda izlenecek suç siyasetinin belirlenmesinde önemli bir yol göstericilik fonksiyonu icra edecektir.

²⁸ Kıyâmet (75), Ayet 5; Şems (91), Ayet 8.

²⁹ En'âm (6), Ayet 151.

³⁰ A'râf (7), Ayet 33; Nahl (16), Ayet 90.